

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry a JUDr. Aleše Korejtky ve věci

žalobkyně: **HiTherm s.r.o.**, IČO 05103410
sídlem Běchovická 701/26, 100 00 Praha 10 - Strašnice
zastoupená advokátem JUDr. Tomášem Havelkou, LL.M.
sídlem Běchovická 701/26, 100 00 Praha 10 – Strašnice

proti
žalovanému: **Městský úřad Hlinsko**, IČO 00270059
sídlem Poděbradovo náměstí 1, 539 01 Hlinsko
zastoupený advokátem JUDr. Ondřejem Málkem
sídlem Poděbradovo náměstí 1, 539 01 Hlinsko

za účasti: **X**, narozený den X
bytem X

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2022, č. j. HL-64337/2022/SÚ

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žalobkyni se vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 7. 11. 2025 domáhala zrušení souhlasu žalovaného s provedením ohlášeného stavebního záměru osoby zúčastněné na řízení, stavebníka X, ze dne 3. 11. 2022. Souhlas byl udělen dne 28. 11. 2022, č. j. HL-64337/2022/SÚ (dále jen „napadený souhlas“), podle § 106 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném v rozhodné době (dále jen „stavební zákon z roku 2006“).
2. Napadeným souhlasem žalovaný souhlasil s provedením stavebních úprav a změny v užívání stavby č. p. X, na pozemku p. č. st. XA v katastrálním území X (objekt X).
3. Žalobkyně tvrdila, že je osobou, jejíž právo odpovídající věcnému břemenu mohlo být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno ve smyslu § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona z roku 2006. Žalobkyně uvedla, že pozemek, jehož se stavební záměr přímo týká, je zatížen ve prospěch pozemku p. č. st. XB v katastrálním území X, který je v jejím vlastnictví,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

a to zatížen konkrétně existencí služebností inženýrských sítí (vedení vodovodu a vedení elektrické energie) a služebností jízdy a chůze souvisejících se sanací podzemních vod.

4. Žalobkyně namítala, že její souhlas, resp. její právní předchůdkyně nebyl k ohlášení stavebního záměru připojen, ačkoli podle jejího právního názoru připojen být měl. Z toho dovozovala, že ohlášení nebylo úplné a žalovaný neměl napadený souhlas vydat.
5. Žalobkyně současně tvrdila, že jí napadený souhlas nebyl řádně doručen a že se s jeho obsahem řádně seznámila až dne 8. 10. 2025 při nahlížení do správního spisu. Právě s ohledem na uvedené datum tvrdila včasnost svojí žaloby.
6. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, vyslovil, že souhlasy vydávané stavebním úřadem, zejména podle § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 stavebního zákona z roku 2006, jsou rozhodnutími správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s.
7. Napadený souhlas vydaný podle § 106 stavebního zákona z roku 2006 je proto aktem soudně přezkoumatelným žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Na včasnost takové žaloby je třeba aplikovat pravidla pro žalobu podle § 65 a násl. s. ř. s., případně zvláštní lhůtu stanovenou stavebním zákonem.
8. Soud se nejprve zabýval otázkou včasnosti žaloby, neboť platí, že je-li žaloba opožděná, jde o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, pro který musí být návrh odmítnut, aniž by se soud mohl zabývat věcnou důvodností žalobních námitek.

Vyjádření k žalobě a provedení dokazování

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě tvrdil, že právní předchůdkyně žalobkyně, společnost MEGATECH Industries Hlinsko s.r.o., byla se stavebním záměrem obeznámena.
10. Osoba zúčastněná na řízení, tj. stavebník, namítala opožděnost žaloby, neboť poukázala zejména na e-mailovou komunikaci mezi ní a právním zástupcem žalobkyně ze dne 12. 5. 2025 a ze dne 14. 5. 2025, přičemž součástí této komunikace byl samotný napadený souhlas. Dále poukázala na okolnosti z roku 2023, zejména na komunikaci se společností MEGATECH Industries Hlinsko s.r.o., na informace o zahájení a ukončení stavebních prací a na další související listiny. Tyto skutečnosti dle osoby zúčastněné na řízení prokazují, že právní předchůdkyně žalobkyně věděla o provádění stavebního záměru již v roce 2023.
11. Při jednání soudu dne 22. 4. 2026 právní zástupce žalobkyně k dotazu soudu uvedl, že e-mailová komunikace mezi ním a osobou zúčastněnou na řízení ze dne 12. 5. 2025 a ze dne 14. 5. 2025 skutečně proběhla. Soud s ohledem na uvedená tvrzení osoby zúčastněné na řízení při jednání dne 22. 4. 2026 provedl důkaz e-mailovou komunikací ze dne 12. 5. 2025 a ze dne 14. 5. 2025, když přílohou obou těchto zpráv je napadený souhlas. V těle zprávy ze dne 14. 5. 2026 je výslovně uvedeno: „V příloze zasílám: platný stavební souhlas č. j. HL-64337/2022/SÚ ze dne 28. 11. 2022“ a dále je zde uvedeno: „Cílem je, aby byly **všechny relevantní strany řádně a prokazatelně informovány.**“
12. Právní zástupce žalobkyně k provedenímu důkazu uvedl, že e-maily včetně příloh obdržel. Setrval však na názoru, že žalobkyně se s napadeným souhlasem řádně, včetně projektové dokumentace a správního spisu, seznámila až při nahlížení do spisu dne 8. 10. 2025. Z provedeného dokazování vzal soud za prokázané, že právnímu zástupci žalobkyně byl doručen napadený souhlas jako příloha e-mailové komunikace nejpozději dne 14. 5. 2025.

13. Právní zástupce žalobkyně dále uvedl, jak zaznamenáno v protokolu o jednání soudu ze dne 22. 4. 2026, že žalobkyni zastupuje Havelková & Partners, advokátní kancelář, s. r. o. „přibližně dva roky v jednáních s osobou zúčastněnou na řízení, tedy s panem X v této věci, přičemž v lednu roku 2026 proběhlo místní šetření a byla učiněna předběžná dohoda na vyřešení celé situace přeložkou vodovodního potrubí mimo budovu.“
14. Soud proto vycházel ze skutkového závěru, že nejpozději dne **14. 5. 2025** měl právní zástupce žalobkyně k dispozici napadený souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 28. 11. 2022, č. j. HL-64337/2022/SÚ.

Relevantní právní úprava a judikatura

15. Podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.
16. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle § 72 odst. 4 s. ř. s. zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
17. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.
18. Podle § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, lze žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, podat do jednoho měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno.
19. Soud nepovažoval za nezbytné zodpovědět, zda se v projednávané věci uplatní jednoměsíční lhůta podle § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., nebo obecná dvouměsíční lhůta podle § 72 odst. 1 s. ř. s. Žaloba je totiž opožděná i při použití dvouměsíční lhůty podle předcházející obecné právní úpravy, která je pro žalobkyni příznivější.
20. Podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona z roku 2006 stavebník k ohlášení připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické právo nebo právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být prováděním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas musí být vyznačen na situačním výkresu.
21. Podle § 106 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 stavební úřad vydá souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru, je-li ohlášení úplné a je-li ohlášený stavební záměr v souladu se zákonem vymezenými požadavky.
22. Podle § 106 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 souhlas obsahuje identifikační údaje o stavebníkovi, popis druhu a účelu stavebního záměru, dobu trvání u dočasné stavby a identifikační údaje o pozemku nebo stavbě, na nichž má být stavební záměr uskutečněn. Souhlas se doručuje stavebníkovi, vlastníkovvi stavby, pokud není stavebníkem, osobám uvedeným v § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona z roku 2006 a místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem. Stavebníkovi, vlastníkovvi stavby, pokud

není stavebníkem, a místně příslušnému obecnímu úřadu, pokud není stavebním úřadem, se souhlas doručuje spolu s ověřenou dokumentací nebo projektovou dokumentací.

23. Ze znění § 106 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006 tedy plyne, že zákonodárce rozlišoval doručování samotného souhlasu osobám podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona z roku 2006 od doručování souhlasu spolu s ověřenou dokumentací nebo projektovou dokumentací vybraným subjektům. Nelze proto dovozovat, že lhůta k podání žaloby měla žalobkyni jako osobě uvedené v § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona z roku 2006 začít běžet až seznámením se s celou projektovou dokumentací nebo úplným správním spisem.
24. K otázce počátku běhu lhůty u osoby, které nebylo rozhodnutí formálně doručeno, vychází soud z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu.
25. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118, dovodil, že u opomenutého účastníka nastává fikce oznámení rozhodnutí teprve k okamžiku, kdy je bezpečně a bez rozumných pochyb zjištěno, že se opomenutý účastník seznámil s úplným obsahem rozhodnutí, a to jak co do jeho identifikačních znaků, tak i věcného obsahu.
26. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 2. 2018, č. j. 1 As 311/2017-37, zdůraznil, že posuzování okamžiku faktického seznámení s rozhodnutím je otázkou skutkovou. Výsledkem tohoto posouzení musí být jistota, že se účastník řízení skutečně seznámil s podstatnými náležitostmi rozhodnutí v rozsahu potřebném pro účelnou obranu proti němu.
27. V rozsudku ze dne 24. 2. 2022, č. j. 1 As 254/2021-29, Nejvyšší správní soud obdobně uvedl, že pro posouzení počátku běhu lhůty pro podání žaloby není rozhodné, zda žalobce mohl mít povědomí o vydaném kolaudačním souhlasu pouze ze skutečnosti, že stavba byla užívána veřejností. Pouhé povědomí o faktickém stavu tedy nezakládá počátek běhu žalobní lhůty.
28. Pro projednávanou věc je významný i rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2024, č. j. 5 As 232/2023-82, který se týkal souhlasu podle § 106 stavebního zákona z roku 2006 a postavení osob podle § 105 odst. 2 písm. f) téhož zákona. Nejvyšší správní soud v něm výslovně uvedl, že pro možnost řádného podání žaloby nestačí informace o pouhé existenci rozhodnutí správního orgánu, ale je třeba znát jeho podstatný obsah. Současně však není třeba mít k dispozici stejnopis rozhodnutí správního orgánu; postačí znalost jeho podstatného obsahu.
29. Z citované judikatury plyne, že počátek běhu žalobní lhůty nelze v projednávané věci spojit s pouhou vědomostí o stavebních pracích, o existenci stavebního záměru nebo o existenci správního aktu. Rozhodující je, kdy se žalobkyně prokazatelně seznámila s podstatným obsahem napadeného souhlasu v rozsahu potřebném pro účelnou procesní obranu.

Posouzení včasnosti žaloby

30. Soud konstatuje, že samotné okolnosti uváděné osobou zúčastněnou na řízení ve vztahu k roku 2023, tedy zejména vědomost právní předchůdkyně žalobkyně o provádění stavebních prací, o událostech souvisejících se stavbou, o ukončení prací nebo o následných výzvách a komunikaci, nejsou samy o sobě dostatečným podkladem pro závěr, že již v roce 2023 začala žalobkyni nebo její právní předchůdkyni běžet lhůta pro podání žaloby proti

napadenému souhlasu. Tyto okolnosti však dokreslují širší kontext vztahů mezi žalobkyní, její právní předchůdkyní a osobou zúčastněnou na řízení. Mohou rovněž svědčit o tom, že mezi dotčenými subjekty dlouhodobě existoval spor související s předmětným stavebním záměrem. Samy o sobě však neprokazují, že žalobkyně nebo její právní předchůdkyně znaly podstatný obsah napadeného souhlasu.

31. Soud proto na těchto okolnostech nestaví nosný závěr o opožděnosti žaloby. Rozhodným okamžikem pro posouzení včasnosti žaloby je v projednávané věci až prokazatelné seznámení se žalobkyně s podstatným obsahem napadeného souhlasu prostřednictvím jejího právního zástupce dne 14. 5. 2025.
32. Z provedeného důkazu e-mailovou komunikací ze dnů 12. 5. 2025 a 14. 5. 2025 soud zjistil, že právní zástupce žalobkyně nejpozději dne 14. 5. 2025 obdržel e-mailovou komunikaci, jejíž přílohou byl již podruhé napadený souhlas s provedením ohlášeného stavebního záměru ze dne 28. 11. 2022, č. j. HL-64337/2022/SÚ.
33. Tuto skutečnost právní zástupce žalobkyně při jednání výslovně potvrdil. Netvrdil, že by přílohu neobdržel, že by příloha byla nečitelná, že by nešlo o napadený souhlas, že by šlo o dokument neúplný, nebo že by mu z jiného důvodu neumožňovala seznámit se s podstatným obsahem napadeného aktu.
34. Soud nepřehlédl, že e-mailovou komunikaci žalobkyni, resp. jejímu právnímu zástupci, nezaslal žalovaný jako správní orgán, nýbrž osoba zúčastněná na řízení. To však pro posouzení faktického seznámení s obsahem rozhodnutí není rozhodné. Podstatné je, zda je bezpečně prokázáno, že se žalobkyně s napadeným aktem skutečně seznámila v rozsahu potřebném pro účelnou obranu.
35. V projednávané věci je tato skutečnost prokázána. Žalobkyně neměla nejpozději dne 14. 5. 2025 pouze obecnou informaci o tom, že se v daném území provádí stavební práce. Neměla pouze informaci o tom, že existuje určitý správní akt nebo že stavební úřad ve věci nějak postupoval. Prostřednictvím svého právního zástupce měla k dispozici samotný napadený souhlas, který byl doručen již podruhé.
36. Z napadeného souhlasu bylo možné zjistit jeho vydavatele, datum vydání, číslo jednací, osobu stavebníka, označení stavby a pozemku, druh a účel stavebního záměru. Žalobkyně tedy znala podstatný obsah napadeného aktu v rozsahu potřebném k tomu, aby mohla formulovat žalobní body.
37. Soud se zabýval i tím, zda lze seznámení právního zástupce žalobkyně s napadeným souhlasem přičítat žalobkyni. V tomto směru je podstatné, že právní zástupce žalobkyně při jednání uvedl, že žalobkyni zastupoval, resp. advokátní kancelář, v níž jako advokát působí, již přibližně dva roky v jednáních s osobou zúčastněnou na řízení ve věci s uvedeným stavebním záměrem a tvrzeným dotčením práv žalobkyně.
38. Nešlo tedy o nahodilé zaslání dokumentu advokátovi v jiné, pouze vzdáleně související věci. Komunikace se týkala přímo předmětného stavebního záměru, osoby zúčastněné na řízení a práv žalobkyně, která následně podala nyní projednávanou žalobu. Soud proto nemá pochybnost o tom, že znalost právního zástupce získaná v této komunikaci je třeba přičíst žalobkyni.
39. Soud proto nepřisvědčil námitce žalobkyně, že rozhodným okamžikem mohlo být až nahlížení do správního spisu dne 8. 10. 2025. Judikatura Nejvyššího správního soudu nevyžaduje, aby žalobce měl pro počátek běhu žalobní lhůty k dispozici celý správní spis,

kompletní projektovou dokumentaci nebo formálně doručený stejnopis rozhodnutí. Rozhodné je, zda znal podstatný obsah napadeného aktu v rozsahu potřebném pro účelnou obranu. Tento požadavek byl splněn nejpozději dne 14. 5. 2025. Žalobkyně mohla již od tohoto okamžiku formulovat žalobní body, na nichž svou žalobu následně založila. Mohla namítat zejména to, že je osobou podle § 105 odst. 2 písm. f) stavebního zákona z roku 2006, že její souhlas nebyl k ohlášení připojen, že ohlášení proto nebylo úplné a že žalovaný přesto vydal napadený souhlas. Tyto námitky nevyžadovaly předchozí znalost celého správního spisu ani kompletní projektové dokumentace. Vycházely především z tvrzeného právního postavení žalobkyně, z obsahu samotného napadeného souhlasu a z tvrzené absence souhlasu právní předchůdkyně žalobkyně k provedení stavebního záměru.

40. Pozdější nahlížení do správního spisu dne 8. 10. 2025 proto mohlo žalobkyni nemohlo založit nový počátek pro běh lhůty pro podání žaloby. Opačný závěr by vedl k tomu, že žalobce, který již zná podstatný obsah rozhodnutí, by mohl běh žalobní lhůty jednostranně odkládat až do okamžiku, kdy se rozhodne nahlédnout do správního spisu. Takový výklad by byl v rozporu se zásadou právní jistoty i s účelem lhůt ve správním soudnictví.

Závěr a náklady řízení

41. Soud proto uzavírá, že žalobkyně se prostřednictvím svého právního zástupce prokazatelně seznámila s podstatným obsahem napadeného souhlasu nejpozději dne **14. 5. 2025**.
42. Pokud by se na věc použila zvláštní jednoměsíční lhůta podle § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., skončila by nejpozději dne **16. 6. 2025**, neboť den 14. 6. 2025 připadl na sobotu. Pokud by se použila obecná dvouměsíční lhůta podle § 72 odst. 1 s. ř. s., která je pro žalobkyni příznivější, skončila by dne **14. 7. 2025**. Žaloba byla soudu doručena až dne **7. 11. 2025**. Byla tedy podána opožděně i při použití obecné dvouměsíční lhůty podle § 72 odst. 1 s. ř. s.
43. Vzhledem k opožděnosti žaloby se soud již nemohl zabývat její věcnou důvodností.
44. Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl pro opožděnost.
45. Soudní poplatek ve výši 3 000 Kč bude žalobkyni vrácen z účtu soudu po právní moci tohoto usnesení.
46. Výrok o nákladech řízení mezi účastníky se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Jelikož soud žalobu odmítl, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
47. O nákladech osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s. dle znění v rozhodné době. Řízení bylo zahájeno dne 7. 11. 2025, tedy přede dnem 1. 1. 2026. Podle přechodných ustanovení zákona č. 314/2025 Sb. se proto na řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti této novely použije § 60 odst. 5 s. ř. s. ve znění účinném přede dnem 1. 1. 2026. Podle tohoto znění § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může soud osobě zúčastněné na řízení na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, v souvislosti, s níž by jí vznikly náklady. Současně nebyl podán návrh

ani nebyly shledány důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady dalších nákladů řízení. Soud proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 22. dubna 2026

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu